

wijziging
Wvo-vergunning

Spaansen Den Helder B.V.

DNN 2007/4272

15 oktober 2007

INHOUDSOPGAVE

BESLUIT	2	
VOORSCHRIFTEN	4	
MOTIVERING	6	
1	EMISSIE-/IMMISSIEBELEID WET VERONTREINIGING OPPERVLAKTEWATEREN	6
1.1	Vierde nota waterhuishouding	6
1.2	Emissieaanpak	6
1.3	Waterkwaliteitsaanpak	8
1.4	Ospar	8
1.5	Immissietoets	9
1.6	Standstillbeginsel	9
1.7	Voorzorgprincipe	9
1.8	Kaderrichtlijn Water	9
2	BELEID ZWARE ONGEVALLEN EN ONVOORZIENE LOZINGEN	10
2.1	Beleid ter preventie van zware ongevallen	10
2.2	Beleid 'onvoorziene lozingen'	11
3	TOEPASSING NATUURWETGEVING	12
4	ALGEMEEN	12
4.1	Vergunnings situatie	12
4.2	Verzoek tot wijziging	12
4.3	Aanpassingen installatie en bedrijfsvoering	13
5	BEOORDELING VAN DE AANGEVRAAGDE WIJZIGING	14
5.1	Toetsing aan IPPC en de Beste Beschikbare Technieken	14
5.2	Beoordeling lozingsituatie volgens Emissie-Immissiebeleid	15
5.2.1	Toetsing aan ABM	15
5.2.2	Immissietoets	15
5.2.3	Toetsing standstillbeginsel	15
5.2.4	Kaderrichtlijn Water	16
5.2.5	Inspanningsbeginsel en voorzorgprincipe	16
5.2.6	Externe werking natuurwetgeving	16
5.3	Beheersing calamiteiten en processtoringsen	16
5.4	Aanpassing van de voorschriften	16
5.5	Eindconclusie beoordeling aanvraag	17
6	PROCEDURE	17
6.1	Terinzagelegging	17
6.2	Ingebrachte adviezen en zienswijzen	17

Bijlage 1; Bedrijfsintern voorschrift "Good housekeeping"

Datum

15 oktober 2007

Nummer

DNN 2007/4272

Onderwerp

Wijziging van de WVO vergunning van 20 januari 2003, nr. DNN 2003/347.

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT

beschikt hierbij op de aanvraag van Spaansen Den Helder B.V, verder genoemd Spaansen, om wijziging van de eerder verleende vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor het lozen van afvalwater en afvalstoffen op de Industriehaven te Harlingen, afkomstig van Spaansen Grind en Zand B.V. te Harlingen.

Dit besluit wijzigt de vergunning die is verleend op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren op 20 januari 2003 en geregistreerd onder kenmerk DNN 2003/347.

De aanvraag voor wijziging is op 12 januari 2007 ontvangen door Rijkswaterstaat en geregistreerd onder nummer DNN 2007/130. Op 13 maart 2007 is aanvullende informatie ontvangen en geregistreerd onder nummer DNN 2007/1017.

verwijst naar de motivering, die onderdeel uitmaakt van deze beschikking.

neemt in aanmerking, dat met betrekking tot de aanvraag de procedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is gevolgd.

merkt op dat er geen zienswijzen op het ontwerpbesluit zijn ingebracht.

BESLUIT:

De aan Spaansen op 20 januari 2003, kenmerk DNN 2003/347, verleende vergunning ex artikel 1, eerste en derde lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, als volgt te wijzigen:

- I artikel 2 te laten vervallen;
- II artikel 4 te vervangen door een nieuw artikel 4;
- III artikel 8 en 9 toe te voegen;
- IV bedrijfsintern voorschrift voor "Good housekeeping" als bijlage toe te voegen.

en verbindt aan de vergunning de volgende voorschriften:

BEGRIPPENLIJST

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- ‘ABM’: algemene beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten;
- ‘BAT’: Best Available Techniques, zie ook ‘BBT’;
- ‘BBT’: Beste Beschikbare Technieken, als bedoeld in IPPC Richtlijn, artikel 2; zie ook ‘BAT’;
- ‘bbt’: best bestaande technieken, als bedoeld in de ‘emissieaanpak’: die technieken, waarmee een zo groot mogelijke reductie van de verontreiniging wordt verkregen en die in de praktijk toepassing heeft gevonden;
- ‘BREF’: bat referentie document voor beoordeling van de stand der techniek;
- ‘BRZO’: besluit risico zware ongevallen;
- ‘bijzondere bedrijfsomstandigheid’: een andere dan de normale bedrijfsomstandigheid, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 9, lid 6;
- ‘but’: best uitvoerbare technieken als bedoeld in de ‘emissieaanpak’: die technieken waarmee, rekening houdend met economische aspecten, d.w.z. uit kosten oogpunt aanvaardbaar te achten voor een normaal renderend bedrijf, de grootste reductie in de verontreiniging wordt verkregen;
- ‘CIW’: commissie integraal waterbeheer;
- ‘effluent’: afvalwater dat gezuiverd is met behulp van een zuiveringstechnisch werk;
- ‘emissieaanpak’: aanpak waarbij de stand der techniek (but/bbt) wordt beoordeeld;
- ‘de hoofdingenieur-directeur’: de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland (adressering: Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden);
- ‘Immissietoets’: toets, waarbij de aanvaardbaarheid van de restlozing voor het oppervlaktewater wordt beoordeeld;
- ‘IPPC Richtlijn’: de richtlijn (EG) nr. 96/61 van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257);
- ‘ISO’: international organization for standardization;
- ‘KRW’: Kaderrichtlijn Water;
- ‘LBOW’: Landelijk Bestuur Overleg Water, voorheen CIW;
- ‘MTR’: maximaal toelaatbaar risico;
- ‘NEN’: De analysemethoden met NEN-nummers staan vermeld in de ‘Methode voor de analyse voor afvalwater’ van het Nederlands Normalisatie Instituut (N.N.I.);
- ‘NPR’: Nederlandse praktijkrichtlijn;
- ‘NRB’: Nederlandse richtlijn voor de bodembescherming;
- ‘NW3’: de derde Nota Waterhuishouding;
- ‘NW4’: de vierde Nota Waterhuishouding;
- ‘PGS’: publicatiereeks gevaarlijke stoffen; bijvoorbeeld PGS 15: dit betreft een richtlijn voor de opslag van gevaarlijke stoffen in emballage tot 10 ton;
- ‘PKB-Waddenzee’: planologische kernbeslissing waddenzee;
- ‘RIZA’: zie ‘Waterdienst’;
- ‘Standstillbeginsel’: Beleidsuitgangspunt, waarbij de restlozing geen significante invloed mag hebben op de bestaande waterkwaliteit;
- ‘Voorzorgprincipe’: uitvoeren van de emissieaanpak;
- ‘VR’: verwaarloosbaar risico; komt overeen met “streefwaarde” in NW4;
- ‘Waterdienst’: de hoofdingenieur-directeur van de Waterdienst, voorheen RWS-RIZA, (adressering: Postbus 17, 8200 AA Lelystad);
- ‘Wm’: Wet milieubeheer;
- ‘Wvo’: Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

VOORSCHRIFTEN

Artikel 2 Zwevend stof

vervalt

Artikel 4 Verplichting tot meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

1. Uiterlijk 3 maanden na afloop van ieder kalenderjaar dient opgave te zijn gedaan aan de hoofdingenieur-directeur van de analyseresultaten en -methoden van de gemeten concentraties aan zwevende stof in de, tenminste één maal per kalenderkwartaal, in het afvalwater genomen steekmonsters.
2. De concentratie aan zwevende stof, zoals bedoeld in het eerste lid, dient te worden bepaald volgens NEN 6621, met inachtneming van een rapportagegrens van 10 mg/l.
3. Jaarlijks, uiterlijk voor 1 oktober, dient vergunninghoudster het bemonsteringsschema voor het daarop volgende kalenderjaar, schriftelijk ter toestemming aan de hoofdingenieur-directeur te overleggen.
4. Wijzigingen in het analysepakket en de analysemethoden, de frequentie en de wijze van bemonsteren, alsmede de frequentie, de wijze en het moment van rapporteren behoeven de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur.

Artikel 8 Beheer en Onderhoud

1. De lozingswerken, de zuiveringstechnische voorzieningen en de meet- en controle voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.
2. De vergunninghouder moet de kwaliteit van het procesafvalwater en de afscheidende werking van de zuiveringstechnische voorzieningen bewaken conform het bedrijfsinterne voorschrift "Good housekeeping" in bijlage 1, behorende bij deze beschikking, opgenomen.
3. De kwaliteit van het procesafvalwater en de afscheidende werking van de zuiveringstechnische voorzieningen, als bedoeld in lid 2, mogen niet leiden tot visuele vertroebeling van het ontvangende oppervlaktewater.
4. De visuele monsters de dagelijks worden genomen volgens het in lid 2 bedoelde interne voorschrift dienen 48 uur te worden bewaard ter controle door de daartoe bevoegde ambtenaren.
5. Wijzigingen van het in het tweede lid bedoelde bedrijfsinterne voorschrift "Good housekeeping" behoeven vooraf de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur.

Artikel 9 Registratiesysteem

1. De vergunninghouder moet een registratiesysteem bijhouden waarin in ieder geval de volgende gegevens staan vermeld:
 - de geloosde hoeveelheid afvalwater per maand;
 - de data en de analyseresultaten van monsters die uit de controlevoorziening zijn genomen;
 - de data van controle van leidingen en zuiveringstechnische voorzieningen;
 - de data waarop slib uit de zuiveringstechnische voorzieningen is verwijderd en de hierbij verwijderde hoeveelheden;
 - eventuele bijzonderheden zoals ongewone voorvallen of storingen die invloed kunnen hebben op de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit.

2. De wijze van registreren dient in overleg met de hoofdingenieur-directeur te geschieden en dient te worden vastgelegd in een meet- en registratiesysteem.
3. De wijze van vastlegging van informatie in het registratiesysteem, zoals bedoeld in het eerste lid, behoeft de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur. Hiertoe dient binnen 2 weken na het van kracht worden van deze vergunning, ter toestemming aan de hoofdingenieur-directeur een voorstel voor de opzet van het registratiesysteem te zijn ingediend.
4. De vergunninghouder bewaart de informatie in het registratiesysteem tenminste twee jaar.
5. Voorgenomen wijzigingen van registratiesysteem behoeven vooraf de schriftelijke toestemming van de hoofdingenieur-directeur.

Leeuwarden, 15 oktober 2007

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
de Directeur Water en Scheepvaart,

ir. [REDACTED]

MOTIVERING

1 EMISSIE-/IMMISSIEBELEID WET VERONTREINIGING OPPERVLAKTEWATEREN

1.1 Vierde nota waterhuishouding

In de vierde nota waterhuishouding (NW4) wordt, evenals in de derde nota waterhuishouding (NW3), voor de uitgangspunten van het emissiebeleid voor water verwezen naar het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985-1989 (IMP-water). De leidende principes van het emissiebeleid, 'vermindering van de verontreiniging' en 'het standstillbeginsel', worden in NW4, ook voor de langere termijn, van groot belang geacht. In NW4 wordt voor de praktische uitwerking van deze beleidsuitgangspunten verwezen naar het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening dat in mei 1999 is uitgebracht. Deze uitgangspunten worden hieronder kort samengevat weergegeven.

1.2 Emissieaanpak

Algemeen

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid "vermindering van de verontreiniging" houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt. Volgens de Derde Nota Waterhuishouding (NW3) staat voor vrijwel alle verontreinigingen de emissieaanpak voorop. De emissieaanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om de verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen. Voor zwartelijststoffen, of de stoffen die als zodanig worden beschouwd, bestaat de emissieaanpak uit toepassing van de best bestaande technieken (bbt); voor de overige stoffen waarvoor de emissieaanpak geldt, is een saneringsinspanning vereist volgens de best uitvoerbare technieken (but). De emissieaanpak dient in eerste instantie gestalte te krijgen door prioriteit te geven aan de ketenbenadering. Daarbij wordt een product van grondstof tot afvalstadium beoordeeld. Er dient zo vroeg mogelijk in de keten naar mogelijkheden te worden gezocht om wateremissies terug te dringen c.q. te voorkomen door een getrapte benadering van preventie, hergebruik en verwijdering. Brongerichte maatregelen hebben hierbij de voorkeur boven zuiveringstechnische ("end-of-pipe") maatregelen.

IPPC richtlijn

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC richtlijn. Vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC richtlijn verplicht eveneens tot een informatie-uitwisseling tussen lidstaten en industrie over de nadere invulling van de Best Available Techniques (Best beschikbare technieken) voor iedere afzonderlijke industriële sector. De definities van but en bbt, zoals hierboven beschreven, zijn in feite Nederlandse uitwerkingen van het redelijkheidscriterium in de definitie van BAT. Daarom kan gesteld worden dat BAT ook de begrippen but en bbt omvat. Bij de beoordeling van de Best beschikbare technieken (BBT), dient voor wat betreft de technieken, zowel aandacht besteed te worden aan end-of-pipe technieken, procesgeïntegreerde aanpassingen als organisatorische maatregelen. Met de best beschikbare technieken worden technieken beoogd die, integraal zijn afgewogen, in de praktijk zijn bewezen en waar geen overmatige kosten mee gepaard gaan. Als resultaat van de informatie-uitwisseling tussen lidstaten en industrie brengt de Europese Commissie zogeheten BAT Referentie documenten (BREF's) uit, waarin per sector een overzicht wordt gegeven van technieken, die als BAT kunnen worden beschouwd.

Een BREF is een richtinggevend document voor het bevoegd vergunningverlenend gezag, dat niet mag worden genegeerd en waar alleen gemotiveerd van mag worden afgeweken. De

BREF's zijn onderverdeeld in horizontale en verticale BREF's. Horizontale BREF's zijn richtinggevende documenten voor alle sectoren die vallen onder de IPPC-richtlijn en betreffen veelal procesgeïntegreerde technieken. Verticale BREF's zijn richtinggevende documenten toegesneden op een specifieke sector en gaan veelal over niet procesgeïntegreerde technieken.

Nederlandse richtlijnen

In de ministeriële Regeling aanwijzing BBT-documenten zijn niet alleen Europese richtlijnen opgenomen maar ook Nederlandse. Ingevolge artikel 1 lid 2 moet ook rekening worden gehouden met de in tabel 2 genoemde informatie documenten. Enkele voorbeelden hieruit zijn: PGS, NRB en de NER.

Zwartelijststoffen

Onder zwartelijststoffen worden de stoffen verstaan die behoren tot de groepen en families van stoffen die worden genoemd in de consolidatierichtlijn 2006/11 (voorheen de, inhoudelijk ongewijzigde, lijst 1 van EG richtlijn 76/464/EEG) en waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld. Op Europees niveau zijn inmiddels 17 stoffen definitief als zwartelijststof aangewezen. Deze stoffen zijn in Nederland geïmplementeerd door, ex artikel 1a Wvo, voor deze 17 stoffen emissiegrenswaarden vast te stellen.

Lozingen die stoffen bevatten die behoren tot de in de consolidatierichtlijn 2006/11 genoemde groepen en families van stoffen en waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, worden slechts vergund voor beperkte duur (maximaal 10 jaar; zie: "Regeling tijdelijke vergunning voor lozing van zwartelijststoffen", Staatscourant 24 september 2003, nr. 184 / pag. 16). Daarnaast dient voor deze stoffen de formulering van de lozingseisen overeen te komen met de in deze ministeriële besluiten gebruikte formulering. Dat betekent dat de gemiddelde maandconcentratie en de gemiddelde maandvrachten uitgangspunt behoren te zijn bij het formuleren van de vergunningsvoorschriften voor de betreffende stoffen. Voor wat betreft de vraag in welke gevallen bij lozing van stoffen in minuscule hoeveelheden al dan niet sprake is van een lozing van zwartelijststoffen, wordt de interpretatie zoals die is neergelegd in hoofdstuk IV (§ 4.9.1) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening gevolgd.

In Nederland worden alle stoffen, die worden genoemd in de in het IMP-water opgenomen lijst van 132 stoffen, behandeld als ware het zwartelijststoffen. Daarnaast worden dioxines en dibenzofuranen als "zwart" behandeld. Dit houdt in dat in Nederland voor deze stoffen ook wordt uitgegaan van de emissieaanpak op basis van bbt. Dit houdt echter niet in dat dergelijke vergunningen ook voor beperkte duur moeten worden verleend. Wel kunnen andere argumenten een rol spelen bij het eventueel tijdelijk verlenen van vergunningen, bijvoorbeeld wanneer onvoldoende duidelijkheid bestaat over de wijze van saneren en/of bijbehorende haalbare effluentkwaliteit. Voor een uitgebreidere uiteenzetting over het tijdelijk verlenen van vergunningen wordt verwezen naar hoofdstuk IV (§ 4.9) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening.

Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM)

Voor een goede uitvoering van het emissiebeleid water is het noodzakelijk inzicht te hebben in de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten. Inzicht in de waterbezwaarlijkheid is nodig om de beleidsmatige gewenste saneringsinspanning voor de in het afvalwater aanwezige stoffen en preparaten vast te stellen. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van de Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM). Preparaten zijn mengsels van twee of meerdere stoffen die voor meer dan 0,1 gewichtsprocent in het mengsel aanwezig zijn. Het resultaat van de beoordeling van een stof of preparaat volgens de ABM is de zogenaamde aanduiding waterbezwaarlijkheid. Aan deze aanduiding waterbezwaarlijkheid is conform het huidige emissiebeleid een beleidsmatig gewenste saneringsinspanning gekoppeld. Conform het nationale waterkwaliteitsbeleid zijn er drie niveaus onderscheiden voor de saneringsinspanning: A, B of C

Saneringsinspanning A

Voor stoffen met een aanduiding waterbezwaarlijkheid die gekoppeld is aan een saneringsinspanning A geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden beëindigd. Er moet geprobeerd worden om met behulp van de best bestaande technieken zo dicht mogelijk bij een nullozing te komen

Saneringsinspanning B

Voor stoffen met een aanduiding waterbezwaarlijkheid die gekoppeld is aan een saneringsinspanning B geldt dat de lozing van deze stoffen zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Een wezenlijke saneringsinspanning dient te geschieden door toepassing van de best uitvoerbare technieken.

Saneringsinspanning C

Ook voor een beperkt aantal relatief onschadelijke overige stoffen geldt dat zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat deze stoffen in het afvalwater terechtkomen. De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozing van deze stoffen moeten worden genomen is voor deze stoffen echter afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

1.3 Waterkwaliteitsaanpak

Voor een beperkt aantal, relatief onschadelijke, van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bijvoorbeeld: sulfaat, chloride en warmte), wordt de waterkwaliteitsaanpak gevolgd. Dat houdt in dat voor dergelijke stoffen niet de emissieaanpak wordt gevolgd, maar dat alleen maatregelen ter beperking van de lozing worden geëist als de immissietoets of het standstillbeginsel daartoe aanleiding geven.

1.4 Ospar

Daarnaast dient bij de vergunningverlening rekening te worden gehouden met het inspanningsbeginsel, zoals dat in 1998 is vastgelegd in het zogenaamde Osparverdrag. Dit Osparverdrag is een eerste uitwerking van de zogenaamde Esbjergverklaring, die is vastgesteld tijdens de vierde Noordzeeministersconferentie in 1995. In het Osparverdrag zijn 15 stoffen/stofgroepen (inmiddels aangevuld met 12 nieuwe prioritaire stoffen) aangewezen waarvoor geldt dat gestreefd moet worden naar beëindiging van de lozing in 2020. In Nederland wordt aan Esbjergdoelstelling invulling gegeven door uitvoering te geven aan de uitgangspunten van de emissieaanpak, gevolgd door een immissietoets en een toetsing aan het standstillbeginsel.

1.5 Immissietoets

Na de emissieaanpak volgt de immissietoets, waarbij beoordeeld wordt of de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende waterkwaliteitsdoelstellingen, zoals weergegeven in NW4, worden overschreden en de restlozing een significante invloed op deze overschrijding heeft. Is de restlozing op grond hiervan niet aanvaardbaar, dan zullen verdergaande maatregelen worden geëist. Voor zover dit nog niet ondervangen is door de MTR c.q. VR gehalten (streefwaarde) voor een bepaalde stof, dient daarnaast ook getoetst te worden of de lozing, gelet op de stofspectifieke acute toxiciteit, aanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater of dat aanvullende maatregelen moeten worden voorgeschreven.

1.6 Standstillbeginsel

Wanneer sprake is van een nieuwe lozing of een uitbreiding van een bestaande lozing dan vindt ook een beoordeling plaats op basis van het standstillbeginsel. Als de bestaande waterkwaliteit significant beïnvloed wordt door de lozing, dient de saneringsinspanning middels aanvullend onderzoek nader getoetst te worden. Dit nader onderzoek kan aanleiding geven tot het nemen van aanvullende maatregelen teneinde de lozing verdergaand te saneren. In een uitspraak van de Raad van State, in de zaak BFGoodrich van 8 november 1999, is door de Raad geoordeeld dat het standstillbeginsel geen absolute werking heeft en dat voor zwarte lijststoffen aan dit beginsel wordt voldaan als gesaneerd is volgens bbt en de restlozing niet onaanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater. Voor de overige stoffen geldt dat na het toepassen van but de restlozing niet onaanvaardbaar mag zijn voor het ontvangende oppervlaktewater. De lozing is onaanvaardbaar als, ondanks aanvullende maatregelen, uit de immissietoets blijkt dat de lozing een significante bijdrage levert aan het overschrijden van de waterkwaliteitsdoelstelling.

1.7 Voorzorgprincipe

In de onder 1.6 genoemde uitspraak is door de Raad van State geoordeeld dat, conform de tekst van NW3, met de emissieaanpak tevens invulling wordt gegeven aan het zogenaamde voorzorgprincipe, zoals overeengekomen tijdens de tweede Noordzeeministersconferentie. Derhalve mag er, na het toepassen van de immissietoets en de toetsing aan het standstillbeginsel, geen twijfel meer bestaan over eventuele negatieve gevolgen van de restlozing voor het ecosysteem van de Waddenzee.

1.8 Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) kent het principe van 'geen achteruitgang'. In het spraakgebruik wordt veelal gesproken over 'standstill'. Het uitgangspunt van de KRW is dat er in heel Europa een zeer goede tot goede waterkwaliteit aanwezig is. In de KRW is het begrip 'geen achteruitgang' gekoppeld aan het begrip 'toestand'. Voorkomen moet worden dat de toestand van het water verslechtert. Daar de KRW de 'toestand' beschrijft op het niveau van waterlichamen is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast. Eventuele onduidelijkheid zou gelegen zijn in het feit dat de doelstellingen nog niet concreet zijn vastgesteld dan wel dat de aanwijzing van waterlichamen, dat wil zeggen het niveau waarop de afweging dient te geschieden, nog een voorlopige aanwijzing betreft en daardoor nog kan wijzigen. De aanwijzing van de waterlichamen is echter formeel gemeld aan de EU, waardoor het aanbevelenswaardig is om de lozing te toetsen op het voorlopig aangewezen waterlichaamniveau.

De KRW hanteert voor de chemische toestand twee klassen: 'goed' en 'slecht'. Voor de ecologische toestand zijn er vijf klassen: zeer goed / goed / matig / slecht / zeer slecht. Voorkomen moet worden dat bij de formele beoordeling het waterlichaam in een slechtere klasse komt. Het betreft hier een totaal beoordeling. Een nieuwe emissie is hiermee formeel niet in strijd met 'geen achteruitgang' indien die niet leidt tot normoverschrijding of indien een ander aspect al heeft geleid tot een slechtere waardering van het waterlichaam. In het geval dat de waardering van het waterlichaam niet verslechtert maar de afstand tot het te bereiken doel wel wordt vergroot, doordat bijvoorbeeld voor een groter aantal stoffen dan voorheen de norm wordt overschreden, lijkt het aannemelijk deze situatie wel op te vatten als een achteruitgang.

Strikt genomen moet worden getoetst aan de normen die conform de voorgeschreven afleidingsmethoden uit de KRW zijn afgeleid. Dit laatste heeft nog niet plaatsgevonden, maar de bestaande (ad-hoc) MTR-waarden worden wel beschouwd als een reële indicatie van het gewenste ecologische- en chemische normniveau. Dit blijkt ook uit de uitgevoerde artikel 5-rapportages voor de KRW.

De chemische toestand wordt bepaald door de prioritare stoffen en de stoffen die genoemd zijn in het kader van consolidatierichtlijn 2006/11. Als de lozing geen prioritare stoffen bevat of stoffen die genoemd zijn in het kader van consolidatierichtlijn 2006/11, is een chemische toetsing niet aan de orde en volstaat een ecologische beoordeling. Bij de ecologische beoordeling worden de stoffen getoetst aan de (ad-hoc) MTR-normen. Indien voor één stof de betreffende (ad-hoc) MTR wordt overschreden, kan de ecologische toestand niet hoger worden beoordeeld dan matig. De stofbeoordeling binnen de ecologische beoordeling bepaalt dus mede de grens tussen de matige en de goede ecologische toestand.

In dit kader dient beoordeeld te worden of op de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand van het betreffende waterlichaam, de (ad-hoc)MTR niet wordt overschreden en ook in geval van extra lozing niet zal worden overschreden. Indien er geen overschrijding plaatsvindt, zal de extra lozing er niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW-doelstelling voor het waterlichaam als geheel groter wordt. In dat geval is er géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dit in de KRW is verwoord en is de extra lozing niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

2 BELEID ZWARE ONGEVALLLEN EN ONVOORZIENE LOZINGEN

2.1 Beleid ter preventie van zware ongevallen

In 1982 heeft de EU de (post)-SEVESO-richtlijn (82/501) uitgevaardigd. Deze richtlijn is in Nederland in 1989 geïmplementeerd door middel van het Wm-Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO). In 1996 is als vervolg hierop de SEVESO-II-richtlijn (96/82) uitgevaardigd. De richtlijn wordt geïmplementeerd door middel van het BRZO99 (Stb. 1999, 234), gewijzigd bij besluit van 24 juni 2005. In 2005 is een verbeterprogramma opgezet.

Doel van het verbeterprogramma is: de verhoudingen en werkwijzen van uitvoerende overheden zodanig veranderen dat ze naar de bedrijven toe bij het toepassen van het BRZO als eenheid functioneren op een landelijk uniforme basis. Een beter, meer toetsbaar en meer uitvoerbaar BRZO-prestatie van bedrijven en overheden is het eindresultaat.

Een inrichting valt onder de richtlijn wanneer op het terrein van de inrichting hoeveelheden van bepaalde stoffen voorkomen die een drempelwaarde overschrijden. In het BRZO99 worden twee drempels gehanteerd: een 'lage' en een 'hoge' drempel. Wordt de 'lage' drempel overschreden dan dient de exploitant van die inrichting een document op te stellen waarin het beleid ter preventie van zware ongevallen is vastgelegd (artikel 7 bedrijven). Dit document, het zogenoemde PBZO (preventiebeleid zware ongevallen), moet borg staan voor een hoog beschermingsniveau voor de mens en het milieu en dient op de specifieke situatie toegesneden te zijn. Wordt ook de 'hoge' drempel overschreden, dan dient voor de betreffende inrichting een veiligheidsrapport opgesteld te worden (artikel 9 bedrijven). In de huidige wet- en regelgeving bestaan verschillende rapportageplichten voor inrichtingen aangaande risico's: externe veiligheidsrapporten (EVR), arbeidsveiligheidsrapporten (AVR), noodplannen etc. Met het verschijnen van het BRZO99 is nog slechts sprake van één veiligheidsrapport. Voor waterkwaliteitsbeheerders heeft deze integratie geen gevolgen. Naast bovengenoemde integratie is sprake van een duidelijker afstemming met het ruimtelijke orderings- en vestigingsbeleid. Lidstaten worden verplicht om bij de vestiging van nieuwe bedrijven een adequate veiligheidsafstand aan te houden. Bij bestaande bedrijven zullen, in het geval zonering niet kan worden toegepast, aanvullende maatregelen genomen moeten worden.

2.2 Beleid 'onvoorziene lozingen'

Op basis van de eerder genoemde NW3 en het IMP-water is in de CIW-nota 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' het beleidsterrein van de onvoorziene lozingen verder uitgewerkt en geconcretiseerd. De gevolgde aanpak is in grote lijnen hetzelfde als voor reguliere lozingen van afvalwater. Door middel van het implementeren van de 'stand der veiligheidstechniek' moeten onvoorziene lozingen en de gevolgen daarvan zoveel mogelijk worden voorkomen. Dit uitgangspunt geldt ongeacht de aard van de inrichting en de daar gehanteerde stoffen en processen. Voor een aantal specifieke activiteiten (bijvoorbeeld de opslag en transport van gevaarlijke stoffen) heeft de Commissie Preventie Rampen indertijd richtlijnen opgesteld. Deze CPR-richtlijnen zijn inmiddels vervangen door de PGS-richtlijnen.

Wanneer een bedrijf voldoet aan de 'stand der veiligheidstechniek' betekent dit niet dat het risico tot nul wordt gereduceerd.

Nagegaan moet worden of het algemene niveau van voorzieningen voldoende is om onaanvaardbare negatieve gevolgen voor het milieu, als gevolg van onvoorziene lozingen, te voorkomen. Hiervoor kan een risicoanalysemodel (genaamd Proteus, ontwikkeld en beschikbaar gesteld door RWS-Waterdienst (voorheen RWS-RIZA) op de website www.wateremissies.nl worden gebruikt waarin rekening wordt gehouden met locatiespecifieke omstandigheden.

In het model wordt rekening gehouden met:

- bedrijfsactiviteiten en aard alsmede hoeveelheden van stoffen;
- lozingsituatie met betrekking tot (de eigenschappen van) het ontvangend oppervlaktewater en/of rioolwaterzuiveringsinrichting;
- het veiligheidsmanagement.

Omdat het niet altijd doenlijk is om alle activiteiten binnen een inrichting te modelleren is een selectiesysteem ontwikkeld. Dit systeem zorgt ervoor dat alleen de meest risicovolle activiteiten meegenomen worden in de modellering. Het selectiesysteem is nader beschreven in de eerder genoemde CIW-nota.

De beoordeling van risico's van onvoorziene lozingen kan op twee manieren plaatsvinden: kwalitatief of kwantitatief. Met een kwalitatieve beoordeling kunnen alleen soortgelijke inrichtingen of activiteiten met elkaar worden vergeleken. Met een kwantitatieve beoordeling kan worden bepaald of een onvoorziene lozing toelaatbaar is en/of aanvullende maatregelen, technisch en/of organisatorisch van aard, getroffen moeten worden.

3 TOEPASSING NATUURWETGEVING

Het afwegingskader, zoals verwoord in artikel 6 van de Habitatrictlijn en dat mede van toepassing is op de Vogelrichtlijn, houdt onder meer in dat moet worden beoordeeld of de lozing mogelijkwerwijs gevolgen kan hebben voor de natuurwaarden in de aangewezen natuurgebieden, waaronder de Waddenzee.

Het afwegingskader is in soortgelijke bewoordingen terug te vinden in de afweegformules die zijn opgenomen in de planologische kernbeslissing Structuurschema Groene Ruimte en de PKB-Waddenzee en werkt in de besluitvorming door in enkele wettelijke kaders zoals onder andere de Wet Ruimtelijke Ordening en de Natuurbeschermingswet. In deze kaders zal moeten worden vastgesteld of het onderhavige besluit omtrent de aangevraagde vergunning significante gevolgen zal hebben voor de aangewezen natuurgebieden.

4 ALGEMEEN

Het bestaande bedrijf van Spaansen is gelegen aan de Industriehaven te Harlingen. Op de bedrijfslocatie wordt in de Noordzee gewonnen zand, grind en schelpen middels zeeschepen, zogenaamde sleephoppers, aangevoerd, overgeslagen en vervolgens gewassen, gebroken en gezeefd. Het te verhandelen eindproduct wordt per as dan wel per binnenvaartschip afgevoerd.

Voor het wassen, spoelen en zeven van zand, grind en schelpen wordt proceswater gebruikt dat wordt ingenomen uit het Van Harninxkanaal. Het gebruikte proceswater wordt via een zuiveringstechnische voorziening (bezinkselafscheider) en lozingsbak op de Industriehaven geloosd. Tijdens het was- en spoelproces lossen aanhangige zoutresten van het te wassen materiaal op in het spoel en waswater. Het geloosde proceswater is derhalve verontreinigd met geringe hoeveelheden opgeloste zouten en een restfractie aan natuurlijke zand-, slib- en stofdeeltjes, welke niet middels de bezinkselafscheider kunnen worden afgescheiden uit de te lozen proceswaterstroom. Naast deze proceswaterstroom komt vanuit de op het terrein gelegen zand en grindopslag een hoeveelheid drainagewater vrij. Dit water bevat eveneens opgeloste zouten en een kleine fractie aan natuurlijke zand-, slib- en slibdeeltjes. Deze afvalwaterstroom wordt eveneens via de bezinkselafscheider op de Industriehaven geloosd.

4.1 Vergunnings situatie

Voor de lozing van drainagewater en proceswater op de Industriehaven en indirect op de waddenzee, is aan het bedrijf bij besluit van 20 januari 2003, nr. DNN 2003/347, een vergunning verleend ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. In totaal mag maximaal 200 m³ afvalwater per uur worden geloosd. In de aanvraag is destijds aangegeven dat het afvalwater (max. 700.000 m³ per jaar) alleen een geringe hoeveelheid opgeloste chloriden (max. 1000 mg/l) en natuurlijke zand- en slibdeeltjes bevat (max. 100 mg/l).

4.2 Verzoek tot wijziging

In verband met optimalisatie van de zuiveringstechnische voorzieningen middels uitvoering van technische aanpassingen en doorvoering van verbeteringen in de bedrijfsvoering van de installatie heeft het bedrijf het verzoek ingediend om de in genoemde vergunning gestelde lozingseis voor zwevend stof te laten vervallen. Het bedrijf heeft hierbij voorgesteld om aan de vergunning stringenter eisen te verbinden ten aanzien van de bedrijfsvoering van de installatie.

4.3 Aanpassingen installatie en bedrijfsvoering

De bestaande zuiveringstechnische voorziening voor verwijdering van zand-, slib- en stofdeeltjes, bestaat uit een betonnen bezinkbak met een afmeting van 20 meter bij 10 meter en een diepte van 2 meter, waarin een aantal scheidingsschotten zijn aangebracht. Bij de vergunde verwerkingscapaciteit van 1.000.000 ton bodemmateriaal, was sprake van lozing van 200 m³ afvalwater per uur.

Ten opzichte van de bestaande zuiveringstechnische voorziening is de nieuwe installatie uitgebreid en aangepast. Het was- en spoelwater wordt in de nieuwe situatie niet alleen via een bezinkbak geleid maar ook aansluitend via een bezinkselafscheider. Bij ontwerp en uitvoering van de bezinkbak en de bezinkselafscheider is de NEN 7089 geraadpleegd. Voorts is de was-, spoel- en zeefinstallatie zodanig aangepast dat hergebruik van spoelwater in het proces mogelijk is geworden. Hierdoor is sprake van een afname van 50% in de noodzakelijke hoeveelheid in te nemen zoet oppervlaktewater, en neemt de maximale noodzakelijke ruimte in het lozingsdebiet af van de vergunde hoeveelheid van 200 m³ per uur tot 100 m³ per uur. In verband met de optimalisatie van de zuiveringstechnische voorzieningen is de toepassing van chemische vlokmiddelen minder relevant.

Voorts heeft het bedrijf een bedrijfsintern voorschrift opgesteld inzake controle voor het beheer en de reiniging van de zuiveringsinstallatie. Dit voorschrift betreft een aantal maatregelen in het kader van "Good housekeeping" welke bijdragen aan borging van de goede werking van de zuiveringstechnische voorzieningen. Het betreft een aantal handelingen ter controle van de verontreinigingsgraad van het te lozen afvalwater, de controle op aanwezigheid van zand- en slib, en de te ondernemen acties om de voorzieningen tijdig te reinigen.

Voor een nadere beschrijving van de gewijzigde was-, spoel- en zuiveringsinstallatie wordt verwezen naar de beschrijving hiervan in de aanvraag.

5 BEOORDELING VAN DE AANGEVRAAGDE WIJZIGING

5.1 Toetsing aan IPPC en de Beste Beschikbare Technieken

De activiteiten van Spaansen te Harlingen vallen niet onder enige categorie uit de bijlage van de Integrated Pollution Prevention and Control 96/61 EG-richtlijn van 24 september 1996 (IPPC-richtlijn). Wel dient beoordeeld te worden of bij het bedrijf uitvoering wordt gegeven aan BBT. Hierbij dient voor wat betreft de technieken, zowel aandacht besteed te worden aan end-of-pipe technieken, procesgeïntegreerde aanpassingen als organisatorische maatregelen.

Voor zwevend stof geldt de emissieaanpak, en is een saneringsinspanning vereist volgens de Best Beschikbare Technieken (BBT). De emissieaanpak heeft bij Spaansen in eerste instantie gestalte gekregen doordat in de gewijzigde situatie hergebruik van proceswater in de was- en zeef installatie mogelijk is waarmee de omvang van het lozingsdebiet is afgenomen. Al na gelang de toepassing van het zand en grind worden kwaliteitseisen gesteld aan het eindproduct zoals dat door Spaansen wordt aangeleverd aan afnemers. Gezien de aanwezigheid van ongewenste zandfracties en zouten in het bij Spaansen per schip aangeleverde materiaal inherent is aan de wijze van winning van het bodemmateriaal op zee, komen deze verontreinigingen vrij bij scheiding van de gewenste en ongewenste fracties op de bedrijfslocatie van Spaansen. Het beperken van vrijkomen van verontreinigingen naar het oppervlaktewater bij scheidingsactiviteiten op het land kan door Spaansen slechts beperkt worden door zuiveringstechnische ("end-of-pipe") maatregelen. Ter toetsing aan BBT ontbreekt het aan specifieke documenten waarin het wassen van zand en grind en de behandeling van hierbij vrijkomend waswater worden beschreven.

In het BREF "Reference Document on Best Available Techniques in Common Waste Water and Gas Treatment" wordt vermeld dat niet verontreinigde vaste bestanddelen uit het afvalwater dienen te worden afgevangen om slijtage en verstopping in leidingen en voorzieningen te voorkomen en anderzijds lozing hiervan naar het ontvangende waterlichaam te beperken. Voort wordt vermeld dat bij voorkeur een techniek moet worden toegepast waarbij het mogelijk is om de afgevangen bestanddelen in een voor hergebruik beschikbare hoedanigheid te verkrijgen. Bij Spaansen wordt hieraan invulling gegeven doordat procesafvalwater en drainagewater via bezinkvoorzieningen worden geleid. De bezinkvoorzieningen en leidingen van de installatie worden periodiek gecontroleerd en zonodig gereinigd. Bij de toegepaste zuiveringstechniek raakt, in tegenstelling tot bijvoorbeeld flocculatietechnieken, het afgevangen zand/slibmateriaal niet verontreinigd met hulpstoffen.

Voorts kan een vergelijking worden gemaakt met het voorzieningenniveau zoals doorgaans voorgeschreven bij de behandeling van drainagewater vanuit tijdelijke slibdepots. In het CIW-rapport "Lozingen uit tijdelijke baggerspeciedepots" uit april 1998 zijn door het CIW aanbevelingen gedaan voor regulering van lozingen uit tijdelijke baggerspeciedepots. Bij dergelijke depots waarbij de verontreiniging van het drainagewater bestaat uit zwevend stof, is het gebruikelijk om lozing via een voldoende gedimensioneerde bezinkvoorziening voor te schrijven, waarbij afhankelijk van de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater en de aanwezigheid van eventueel aan het zwevend stof gebonden verontreinigingen zoals metalen of organische microverontreinigingen (zoals PAK's en PCB's) een normering aan het gehalte zwevend wordt verbonden. Zo wordt in het genoemde CIW-rapport voorgesteld om in vergunningen voor lozingen vanuit grote slibdepots met slib tot klasse 2 een indicatieve lozingseis van 200 mg/l op te nemen.

De aanvraag geeft voldoende inzicht in de ontwerpisen van de installaties, de bedrijfsvoering van de inrichting en de intenties ten aanzien van de opzet van een inspectieplan voor onderhoud, metingen, inspecties aan de installatieonderdelen van de zuiveringstechnische voorzieningen. Voorts wordt ook aangegeven welke informatie voortkomende uit de acties in dit plan op welke wijze wordt geregistreerd en daarmee inzichtelijk wordt gemaakt voor de waterkwaliteitsbeheerder. Bij het dimensioneren van de installatie is de NEN 7089 geraadpleegd.

Op grond van het bovenstaande voldoet de afvalwatersituatie aan BBT.

5.2 Beoordeling lozingsituatie volgens Emissie-Immissiebeleid

5.2.1 Toetsing aan ABM

Aangezien bij het reinigen van waterbodemmateriaal en in de was-, zeef-, en spoelinstallatie geen stoffen of preparaten worden toegepast, is toetsing aan de ABM niet aan de orde.

5.2.2 Immissietoets

Nagegaan dient te worden of de lozing een significante bijdrage levert aan het eventueel overschrijden van waterkwaliteitsdoelstellingen. Tevens dient nagegaan te worden of de lozing voldoet aan het standstill-beginsel en dus de bestaande oppervlaktewaterkwaliteit niet significant verslechterd (standstill-beginsel). Daarbij is gebruik gemaakt van de systematiek die beschreven staat in het rapport van de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW): "Emissie-immissie prioritering van bronnen en de immissietoets (CIW, 2000)".

Voor de Waddenzee geldt als waterkwaliteitsdoelstelling het verwaarloosbaar risico (VR). De verontreiniging van het proceswater bestaat alleen uit stoffen welke van nature aanwezig zijn in het watersysteem. Gezien de aard van de verontreiniging, alsmede de beperkte omvang van de lozing op de Industriehaven in relatie tot de verdunning die optreedt ter plaatse van het uitwisselingsvlak met de Waddenzee, en de van nature aanwezige achtergrondconcentratie van zwevend stof in het zeewater, wordt het niet aannemelijk geacht dat de bestaande waterkwaliteit ten gevolge van de lozing significant verslechterd, noch dat het bereiken van de waterkwaliteitsdoelstellingen als gevolg van de lozing in gevaar komt. Er is geen invloed van betekenis op de waterkwaliteit te verwachten.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat, als gevolg van de optimalisatie van de technische zuiveringstechnieken en de invoering van een bedrijfsintern milieuzorgsysteem, de concentratie aan zwevende stof zodanig is gereduceerd dat gebruik van chemische vlokmiddelen overbodig is geworden. Derhalve is verontreiniging van het oppervlaktewater als gevolg van de toepassing van hulpstoffen in het zuiveringsproces in de gewijzigde vergunningsituatie derhalve uitgesloten.

5.2.3 Toetsing standstillbeginsel

Na de immissietoets is een beoordeling uitgevoerd op basis van het standstillbeginsel. Het standstillbeginsel, heeft betrekking op het effect op het ontvangende oppervlaktewater en niet op de emissie zelf. Bij het standstillbeginsel wordt derhalve getoetst of de bijdrage aan de verslechtering van de waterkwaliteit significant is.

Uit de Immissietoets komt voort dat de lozing geen significante bijdrage levert aan het overschrijden van gestelde waterkwaliteitsdoelstellingen. De lozing voldoet aan but/bbt en de IPPC richtlijn. Daarnaast is de restlozing niet onaanvaardbaar voor het ontvangende oppervlaktewater. De toegestane lozing is derhalve niet in strijd met het standstillbeginsel.

5.2.4 Kaderrichtlijn Water

De onderhavige lozing levert geen significante bijdrage aan het overschrijden van waterkwaliteitsdoelstellingen die zijn vastgesteld voor de Waddenzee. In dit kader kan derhalve worden geconcludeerd dat als gevolg van de lozing gestelde VR-waarden ter hoogte van de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand in het de Waddenzee, niet zullen worden overschreden. De aangevraagde lozing zal er dus niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW doelstelling voor het waterlichaam groter wordt. Er is géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dat in de KRW is verwoord. De aangevraagde lozing is niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

5.2.5 Inspanningsbeginsel en voorzorgprincipe

Doordat onderhavige lozing beantwoordt aan BBT is voldaan aan het inspanningsbeginsel. Na toetsing van de emissieaanpak, de immissietoets en de toetsing aan het standstillbeginsel, bestaat geen twijfel meer over eventuele negatieve gevolgen van de restlozing voor het oppervlaktewater. Derhalve voldoet onderhavige lozing tevens aan het voorzorgprincipe.

5.2.6 Externe werking natuurwetgeving

De lozing vindt plaats op het oppervlaktewater van de Industriehaven, die in open verbinding staat met de Waddenzee. Ondanks het feit dat de activiteit niet rechtstreeks plaats vindt in het sinds 1991 als Vogelrichtlijn aangewezen gebied kan mogelijk sprake zijn van externe werking. Deze beoordeling zal geschieden in het kader van de Natuurbeschermingswet.

5.3 Beheersing calamiteiten en processtorings

Gezien in de was-, zeef- en spoelinstallatie enkel niet verontreinigd waterbodemmateriaal en ingenomen oppervlaktewater aanwezig zijn bestaat er geen gevaar voor calamiteuze emissies welke tot significante verstoring kunnen leiden van aquatische ecosystemen. Bij het bedrijf bestaat de mogelijkheid om de lozing van afvalwater onmiddellijk te staken en het afvalwater zonodig ten minste 2 uur op te slaan. Het algemene niveau van voorzieningen is voldoende is om onaanvaardbare negatieve gevolgen voor het milieu, als gevolg van onvoorziene lozingen, te voorkomen. Er zijn geen onacceptabele restrisico's voor het oppervlaktewater.

5.4 Aanpassing van de voorschriften

In verband met optimalisatie van de zuiveringstechnische voorzieningen middels uitvoering van technische aanpassingen en doorvoering van verbeteringen in de bedrijfsvoering van de installatie heeft het bedrijf het verzoek ingediend om de in genoemde vergunning gestelde lozingseis voor zwevend stof te laten vervallen. Het bedrijf heeft hierbij voorgesteld om aan de vergunning stringenter eisen te verbinden ten aanzien van de bedrijfsvoering van de installatie.

Doorgaans wordt in de vergunningenpraktijk voor lozingen een norm opgenomen voor het gehalte aan zwevend stof van 100 mg/l. In het genoemde CIW-rapport wordt voor lozingen vanuit grote slibdepots met slib tot klasse 2 een indicatieve lozingseis van 200 mg/l voorgesteld. In geval van vertroebeling c.q. lozing van zwevend stof kan uit de vergunningenpraktijk dan wel uit de literatuur echter geen generieke eenduidige onderbouwing van deze normen worden herleid. Bij het vaststellen van een norm in een specifiek geval dienen de achtergrondwaarde, de gebiedsomstandigheden, en de activiteiten te worden meegewogen.

Aangezien het proceswater en slibdeeltjes niet verontreinigd zijn met verontreinigingen, anders dan zouten welke van nature in zeewater aanwezig zijn, wordt het niet noodzakelijk geacht om in dit kader een normering op te nemen ten aanzien van het gehalte aan geloosde slibdeeltjes (zwevend stof) ter limitering van de emissie van aanhangige verontreinigingen.

Gezien de achtergrondconcentratie aan zwevend stof in het ontvangende oppervlaktewater en de omvang van het ontvangende oppervlaktewater wordt limitering, middels het huidige doelvoorschrift in artikel 2, van het gehalte aan zwevend stof in het te lozen proceswater, te weten 100 mg/l, vanuit waterkwaliteitsoogpunt niet noodzakelijk geacht. Het voorschrijven van een doelvoorschrift in de vorm van een lozingseis, ter beperking van de lozing van zwevend stof dan wel ter borging van het toepassen van juiste middelen en reinigingstechnieken, wordt in onderhavige situatie eveneens niet meer noodzakelijk geacht. Er wordt met toepassing van de nieuwe zuiveringsinstallatie voldaan aan BBT.

Voorts wordt middels het verbinden van middelvoorschriften ten aanzien van Good housekeeping (controle, beheer en onderhoud) van de gewijzigde installatie, zoals door vergunninghouder voorgesteld in het verzoek, gewaarborgd dat, ten opzichte van de oude lozingsituatie, geen significante wijziging in de lozingsituatie optreedt.

Aangezien het verzoek een wijziging betreft van de lozingsvoorschriften, doch geen verzoek tot uitbreiding van bestaande lozing bestaat er vanuit milieu- en waterkwaliteitsoogpunt geen bezwaar tegen het laten vervallen van het artikel 2 uit de vigerende vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, bij het gelijktijdig aan de vergunning verbinden van aanvullende eisen ten aanzien van Good housekeeping.

Aanvullende eisen ten aanzien van Good housekeeping zijn aan de vergunning verbonden middels opname hierin van nieuwe artikelen 8 en 9.

5.5 Eindconclusie beoordeling aanvraag

Gelet op de aard en omvang van de lozing in relatie tot de functies en de daarbij behorende waterkwaliteitsdoelstellingen van het ontvangend oppervlaktewater is de lozing van zwevend stof in het was- en spoelwater als acceptabel beoordeeld.

De lozing leidt niet tot significante effecten op de waterkwaliteit in het gebied. De installatieonderdelen, voor zover relevant voor het aspect afvalwater, voldoen aan de BBT-uitgangspunten. Gezien het feit dat in onderhavige situatie geen uitbreiding van de bestaande lozing zal plaatsvinden en dat in de bedrijfsinterne voorschriften het aspect "Good housekeeping" nader is vormgegeven, bestaan tegen het wijzigen van de vergunning geen overwegende bezwaren.

6 PROCEDURE

6.1 Terinzagelegging

De ontwerpbesluiten hebben tezamen met de aanvraag en overige van belang zijnde stukken ter inzage gelegen in het gemeentehuis van Harlingen in de periode van 11 juli 2007 tot en met 22 augustus 2007.

6.2 Ingebrachte adviezen en zienswijzen

Er zijn met betrekking op het ontwerpbesluit geen adviezen of zienswijzen ingebracht.

Bijlage 1: behorende bij het besluit van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 15 oktober 2007, nr. DNN 2007/ 4272

Bedrijfsintern voorschrift "Good housekeeping"

Verplichte controle door terreinchef of diens vervanger (meerdere malen per dag)

1. Op het monsternamepunt controleren of het te lozen afvalwater niet visueel vertroebeld is.
2. Tevens monsters nemen ter interne controle. (Tijden van het monster op de lijst zetten en het monster minimaal 48-uur bewaren voor inspectie).
3. Het grote lozingsbassin controleren op hoeveelheid slib (mag niet vol raken).
4. De 3 kleine containers controleren (mogen niet vol raken).
5. Elke donderdag het grote lozingsbassin leeghalen (of als blijkt dat hij eerder vol is dan eerder leeghalen, en niet tijdens het draaien).
6. Als het grote lozingsbassin wordt leeggehaald dienen ook de 3 kleine containers leeggehaald te worden.
7. Elke maand controle van de leidingen afvoer water.
 - De hoeveelheid slib uit het grote lozingsbassin noteren op onderstaande lijst;
 - De hoeveelheid slib uit de 3 containers noteren op onderstaande lijst;
 - Op de lijst aangeven welk materiaal wordt gezeefd en op welk tijdstip.

Week:	0.4 Zand	0.2 Zand	Zilverpit	1	2	3	4	5
Maandag								
Dinsdag								
Woensdag								
Donderdag								
Vrijdag								
Zaterdag								
Zondag								
Controle Leiding op								

Hoeveelheid slib uit groot lozingsbassin:

Hoeveelheid slib uit 3 containers:

Bijzonderheden:

MEDEDELINGEN

Beroep

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunnen belanghebbenden tegen dit besluit, tot uiterlijk zes weken na de dag, waarop dit besluit is ter inzage gelegd, een beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA, 's-Gravenhage.

Geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen naar voren heeft gebracht.

Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
- de dagtekening;
- de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en zo mogelijk datum en kenmerk van het besluit;
- een opgave van de redenen waarom u zich met het besluit niet kunt verenigen.

Tevens dient ten behoeve van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zo mogelijk een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd.

Voorlopige voorziening

Gelijktijdig met of na indiening van het beroepschrift kan, bij een spoedeisend belang, een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het verzoek dient te zijn ondertekend en tenminste het volgende te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
- de dagtekening;
- de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en de datum en nummer of kenmerk van het besluit;
- de gronden van het verzoek (motivering).

Griffierecht

Zowel in verband met de behandeling van het beroep als in verband met het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven.